

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביטל זגורי – גיל והמתמחה מתן אוסקר

נגד

הנאשם
יניב חנאוקר (עציר) – בעצמו [ויעוד טלפוני]
ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

פרוטוקול

הערת בית משפט:

הדיון מתנהל בהשתתפות הנאשם באמצעות שיחת ועידה טלפונית, וזאת בהעדר אמצעי חזותי, בהתאם לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים), התש"ף-2020. השיחה אינה מוקלטת.

ב"כ הנאשם:

בטרם הדיון קיימתי שיחה חסויה עם הנאשם בטלפון נפרד מחוץ לאולם הדיונים ואנו ערוכים לדיון.

נציג שבס אשר נמצא ליד הנאשם בבית המעצר, הסוהר דניאל נוח:

אני מזהה את הנאשם, בשמו ובאמצעות מספר זהות.

הנאשם:

אני יניב חנאוקר ואני הנאשם בהליך זה.

הערת בית המשפט:

בית המשפט מסביר לנאשם את מהות הדיון, את השתתפותו באמצעות השימוש באמצעים הטכנולוגיים נוכח מצב החירום. בית המשפט מסביר לנאשם כי השיחה אינה מוקלטת.

הנאשם:

אני שומע היטב, קיבלתי הסבר מבא-כוחי לפני הדיון ואני מסכים לקיים כך את הדיון.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

גזר דין

ההרשעה

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בארבע עבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג, עבירה נוספת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד, עבירות לפי סעיפים 382(ב), 382(ג) ו- 452 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"], בהתאמה.

2. עניין לנו ברצף ארוך של אירועי אלימות שהפגין הנאשם כלפי בת זוגו [להלן: "המתלוננת"] למשך תקופה: האירוע האחרון בזמן היה ביום 22.12.2019 בשעות הערב כאשר בעת שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול הוא השליך פחית בירה על הקיר ותכולתה נשפכה על המתלוננת, וזאת בשל שזו סירבה לקיים עמו יחסי מין.

חודש קודם לכן, גם כן תחת השפעת אלכוהול, דרש הנאשם מהמתלוננת לשתות אלכוהול וכשזו סירבה קילל אותה וסטר על ראשה ועל פניה.

חודש קודם יותר, אף זאת תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שלאחר שכינה אותה בכינויי גנאי, בעט בארון הבגדים ובשל כך נפלה דלת הארון על רגלה של המתלוננת. בהמשך לכך משך הנאשם בשיערו ראשה של המתלוננת והפילה על גבה. זמן קצר לאחר מכן שוב בעט הנאשם במתלוננת וזאת כשהיא שוהה בחדר השירותים ואף המשיך והשליך על פניה נעל וגרם לה לדימום מהאף.

חודש קודם לכן, גם כן פנה הנאשם למתלוננת ודרש ממנה לשתות אלכוהול וכשזו סירבה קילל אותה וניפץ את מכשיר הטלפון שלה.

3. במסגרת דיון מקדמי הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום כאמור לעיל. לא הייתה הסכמה עונשית והצדדים טענו לעונש באופן פתוח.

תמצית הטיעונים לעונש

4. תמצית ראיות וטיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש כראיות לעונש את הרישום הפלילי של הנאשם [1/ת], פלט מאסרים [2/ת] וכן גזר דין של מאסר מותנה מתפ"ח (ב"ש) 23202-10-16 [3/ת].

לטענת התובע הנאשם פגע משמעותית בערכים המוגנים של כבודו, גופו ובריאותו של האדם והערך של שמירה על התא המשפחתי. לטענת התובע, גם אם לא נגרמו למתלוננת חבלות משמעותיות, עדיין מדובר בנאשם שניצל את כוחו כלפיה. נטען כיהנזק הפיזי אינו חזות הכל, ומשכך עמדת הפסיקה היא להחמיר בענישה.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

ב"כ המאשימה טען כי למתלוננת נגרמה פגיעה נפשית נוכח ההשפלה ארוכת הטווח.
ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין שנת מאסר ועד ל- 34 חודשי מאסר בפועל.
לטענת ב"כ המאשימה, הכתובת היתה על הקיר והנאשם לא פעל לטפל בעצמו אלא דווקא המשיך
לצרוך אלכוהול ולתקוף את אותה המתלוננת פעם אחר פעם. התובע הפנה לגזר דינו האחרון של
הנאשם [ת/3] ולכך שגם במקרה הקודם תקף את המתלוננת על רקע שימוש באלכוהול, וטען כי
גם אז בית המשפט המחוזי הזהיר את הנאשם כי ללא טיפול הוא ישוב על מעשיו.
בשים לב לכך, ובהעדר תסקיר, עתר ב"כ המאשימה לגזור את דינו של הנאשם ברבע העליון של
מתחם העונש ההולם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר לכל עונש, לצד פיצוי משמעותי
והתחייבות.

5. תמצית טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:
הסניגור הפנה לכך שהנאשם הודה כבר בישיבת הגישור הראשונה וכי כתב האישום תוקן על סמך
נתונים ראייתיים.
לטענת הסניגור, בהיעדר תסקיר קורבן ונוכח שהמתלוננת לא העידה לעונש, לא ניתן לקבוע קיומם
של נזקים נפשיים כפי טענת המאשימה.
הסניגור מודע לכך שהנאשם סירב להמלצתו להשתלב בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול ולטענתו
הנאשם מתעתד לעבור גמילה וטיפול במסגרת תקופת המאסר שתיגזר עליו.
ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען כי חלק מהאירועים [האחרון בזמן והאירוע עם
דלת הארון] הם אירועים בהם האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת היתה מזערית ועקיפה [פעם
אחת השלכת פחית שתכולתה נשפכה על המתלוננת ופעם שניה בעיטה בדלת ארון שהתפרקה
ופגעה ברגלה של המתלוננת].
הסניגור הציג פסיקה לא מעטה וסקר אותה ארוכות. לדבריו הרף העליון של מתחם העונש ההולם
צריך להגיע למקסימום 12 חודשי מאסר בפועל, וכולל רכיב המאסר המותנה [של 10 חודשים] על
הרף העליון של המתחם לעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל לכל היותר.
בטיעוניו ביקש הסניגור לתת ביטוי לעבודה כי הנאשם עצור מאז האירוע האחרון, ללא אפשרות
לחלופה אנושית ותנאי מעצרו של אדם קשים שבעתיים מתנאי כליאתו כאסיר.
6. הנאשם פנה אף הוא לבית המשפט וביקש רחמים. לדבריו, הוא לא רואה את ילדיו כבר חמש שנים
בשל מחלוקת עם גרושתו. הנאשם טען כי אינו עובר הליך שיקומי והרווחה ומשפחתו אינם
מסייעים לו והוא חש לבד. כשנשאל על ידי בית המשפט מדוע אינו הולך לגמילה השיב כי אינו סבור
שהוא אלכוהוליסט, אלא כי הוא שותה על מנת לשכוח מהצרות.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

דיון

מתחם העונש ההולם לשרשרת עבירות האלימות כלפי בת הזוג

7. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

מדובר בארבע מקרים שונים שהתרחשו בפער של כחודש זה מזה. עם זאת, ניכר הקשר ההדוק בין המקרים והוא השפעת האלכוהול, תקיפת המתלוננת בבית והיחס האלים כלפיה, כחלק מאורח חיים. משכך, ייקבע מתחם עונש אחד לכלל המעשים, בבחינת אירוע אחד. עם זאת, במתחם זה אין בית המשפט מוגבל בעונש המירבי בגין עבירה אחת אלא עליו לשקול את ריבוי המקרים כולם.

8. מעשי אלימות בתוך המשפחה, ובכלל זה תקיפת בת זוג, פוגעים בערכים המוגנים של שמירה על בטחונה, כבודה וגופה של הקורבן, כשם שהם פוגעים בתא המשפחתי עצמו. האלימות המופגנת סוטה מנורמת ההתנהגות הראויה ומהציפייה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי [השוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007)]. נפסק כי נוכח שמדובר בעבירות שמבוצעות בתוך הבית מועצמת הסכנה הנשקפת מהתוקף, ומכאן גם חשיבות שיקולי ההרתעה האישית והציבורית ומיצוי הדין עם התוקף [ראו: ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011); ע"פ 6539/17 אבו תנהא נ' מדינת ישראל (15.3.2018)].

עמדתה העקרונית של הפסיקה היא להחמיר במדיניות הענישה בעבירות של אלימות בתוך המשפחה, לרבות ענישה של מאסרים בפועל תוך משקל גובר לעקרונות הגמול וההרתעה על פני נסיבות אישיות [ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007); רע"פ 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל (21.1.2013); רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009); ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (12.2.2012)]. ראו גם רע"פ 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (28.8.2018):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברייין עצמו והן של עבריינים בכוח".

9. במקרה שלפנינו [וזאת בהתייחס לרצף המקרים] הפגין הנאשם אלימות וניסיונות כפייה על בת זוגו, תוך דרישה ממנה גם לשתות עמו אלכוהול.

שוב ושוב ספגה המתלוננת נחת זרועו של הנאשם במקום המוגן ביותר עבורה – ביתה. כך אפילו בעת שנכחה בחדר השירותים, במקום האישי והפרטי, גם לשם נכנס הנאשם כדי לבעוט במתלוננת כאילו היא שק חבטות. זריקת החפצים [ארון, נעל, פחית] כמו גם משיכה בשיערות, מבטאים כולם יחס של זלזול, השפלה והתנשאות מצד הנאשם כלפי המתלוננת.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

נכון הוא כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן רבות ונמצאות ברף הנמוך של חבלות פיסיות. עם זאת, ניכר כי החבלה הנפשית גדולה. בהקשר זה אינני מקבל את טענת הסניגור כי לא הוכח הדבר בתסקיר קורבן או בעדות המתלוננת. צריך להיות עיוור כדי לא לראות את השפעת התנהגותו של הנאשם על נפשה של המתלוננת, והשכל הישר וניסיון החיים מלמדים זאת גם ללא תסקיר קורבן [השוו: תפ"ח 23202-10-16 מדינת ישראל נ' חנאוקר (2.1.2017)]. העובדה כי אין זו הפעם הראשונה שבה נוקט הנאשם אלימות ממשית כלפי המתלוננת [ראו ת/3] כשברקע נסיבות חיים לא פשוטות של המתלוננת [כעולה מת/3] מלמדים כי לפנינו אישה מוכה ומושפלת, וכל אירוע כזה מעמיק עוד יותר את הקרעים בנפשה. מדובר בנזק של ממש שגם אם אינו נראה כלפי חוץ, הריהו ממשי ומסוכן לא פחות.

העובדה כי הנאשם ניצל את כוחו ומעמדו בבית ואת חוסר רצונה של המתלוננת להתלונן כנגדו [שהרי לא התלוננה לאחר האירוע הראשון, וגם לא לאחר האירוע השני או השלישי], מלמדת אף היא כי הנאשם השליט כלפי המתלוננת משטר אלימות ופחד בתוך הבית, ואף לכך יש לתת משקל משמעותי בבחינת עצמת הפגיעה בערכים המוגנים.

סבורני כי פוטנציאל הנזק הגופני משמעותי ביותר: דווקא במקום שבו מתמעטת השליטה [בעקבות שימוש בחומרים ממכרים] והרף המוסרי מוגבל וכך גם העכבות הפנימיות, אז נעשה האדם מסוכן יותר לסביבתו – כך גם הנאשם כלפי המתלוננת. עוצמת האלימות בהחלט יכולה להגיע לפגיעות משמעותיות בגוף ובנפש גם אם לא התכוון לכך הנאשם מלכתחילה, והכל על רקע השימוש באלכוהול.

משכך, סבורני כי בשים לב להיקף האירועים, למשכם, לתקופה שבה היתה המתלוננת נתונה תחת אלימות משמעותית, הרי שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה.

10. ומה באשר למידת האשם?

לא נעלם מעיני בית המשפט כי המעשים בוצעו על רקע שימוש באלכוהול מצד הנאשם וללא תכנון מוקדם. עם זאת, אין מדובר דווקא בנסיבה מקלה, ובוודאי שאין לראות בכך "קרבה לסייג" נוכח שהנאשם הכניס עצמו למצב זה. ראו לעניין זה למשל ע"פ 9356/09 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.2010):

"השפעת האלכוהול שלה היה נתון המערער, לפי הטענה, אינה – לטעמי – נסיבה מקלה, השכרות אינה מהווה הגנה, למעט במצב הנדיר והלא שכיח של שכרות שנגרמה שלא מרצונו ומדעתו של הנאשם. אך במצב הדברים הרגיל, כאשר אדם משתכר מרצונו החופשי, קובע המחוקק חזקה משפטית כי מתקיימת בו המחשבה הפלילית הנדרשת לביצוע העבירה. דברים אלה יפים לא רק במישור האחריות הפלילית, כי אם גם בכל שאמור בענישת עבריין שהיה נתון להשפעת אלכוהול."

הנאשם יודע כי הוא מסוכן לבת זוגו, שהרי אין זו הפעם הראשונה שהוא תוקף אותה. הוא פירש סלחנותה באירועים הראשונים כהיתר להמשיך ולפגוע בה, כשהוא מנצל כאמור את כוחו ועליונותו בבית.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

הנאשם הוזהר על ידי בית המשפט בהליך הקודם כי "כל עוד לא יטפל בבעיותיו, עלול להמשיך להיות מסוכן לבנות זוגו" [ת/3, עמ' 5 פסקה 8], הוא הבין היטב את השפעות האלכוהול בהקשר של אלימות כלפי בת זוגו ולמרות זאת לא עשה מאומה.

במונחים של מידת אשם, סבורני כי מודעותו של הנאשם להשפעתו הרעה של האלכוהול עליו בהקשר של אלימות כלפי בת זוגו, והיעדר טיפול, או אפילו הימנעות משהייה בקרבתה לאחר שתיית אלכוהול, כל אלה מחייבים לראות את מידת האשם לכל הפחות כבינונית.

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רב בענישה, שכן אין מקרה אחד דומה למשנהו :

ברע"פ 5788/12 ארסיוס נ' מדינת ישראל (5.8.2012) נדון עניינו של נאשם ללא עבר פלילי, שהורשע בתקיפת בת זוגו [ריבוי עבירות]. דינו של הנאשם נגזר לעונש מאסר של 7 חודשים בפועל. ובמחוזנו :

בתפ"ח 23202-10-16 מדינת ישראל נ' חנאוקר (2.1.2017) נדון הנאשם שבפנינו בדין שורה של מעשי אלימות כלפי המתלוננת שכאן, בשלושה מקרים של תקיפה סתם כלפי בת זוג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שבין 5 ל- 15 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעלו מאסרים מותנים [ערעור שהוגש נדחה בהסכמה – ע"פ 1389/17].

בעפ"ג (ב"ש) 68864-05-18 אלעביד נ' מדינת ישראל (6.3.2019) אישר בית המשפט מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל לאירוע אלימות שבו סטר הנאשם לאשתו, בעט בה וניסה לגרשה מהבית.

בת"פ (ב"ש) 55607-11-18 מדינת ישראל נ' בלחינו (11.3.2019) נדון עניינו של נאשם שתקף את בת זוגו בכך שחבט בראשה כדי להענישה על מחדליה. שם סקרתי את הפסיקה הנהוגה וקבעתי מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 47336-07-17 מדינת ישראל נ' אבו כף (3.7.2018) נדון עניינו של נאשם שחנק את אשתו ושפך עליה כוס מים. קבעתי מתחם עונש הולם שבין 5 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 8298-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.2017) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג ואיומים בכך שחבט באשתו, היכה אותה וכשנפלה על הרצפה החל לבעוט בה ברגליה, כאשר כתוצאה מהנפילה היא קיבלה מכה בראשה. זאת עשה על רקע תחושתו כי היא בוגדת בו ואיים שיהרגה. בית המשפט [כב' השופט ד. בן טולילה] קבע מתחם עונש הולם של בין מאסר קצר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

ראו גם ת"פ (ב"ש) 32260-02-17 מדינת ישראל נ' אלקרעאן (15.5.2018), ת"פ (ב"ש) 9821-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (18.10.2017), ת"פ (ב"ש) 52766-08-17 מדינת ישראל נ' פרנבוך

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

1 (13.12.2017); ת"פ (ב"ש) 47830-08-17 מדינת ישראל נ' עואודה (30.1.2018) – שם נקבעו
2 מתחמים דומים לאירועים בהיקף חומרה דומה.
3 נזכיר מושכל יסוד כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד השיקולים שבקביעת מתחם העונש
4 ההולם ובוודאי שאינה השיקול הבלבדי.

5 12. בשים לב לנסיבות שלפנינו, למכלול ארבעת האירועים, לעצמת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים
6 ולמידת האשם במקרה דנן, אני קובע את מתחם העונש ההולם לכלל האירוע המתמשך המפורט
7 בתכתב האישום כמתחם ענישה אחד שנע בין 10 ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל.
8

גזירת הדין

9
10 13. אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולא הוצג כל אפיק שכזה.
11 14. הנאשם כבן 33.5, יש לו רישום פלילי עשיר בעבירות אלימות כלפי בת זוג: לאחרונה נדון בשנת
12 2017 לעונש מאסר של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. קודם לכן נדון בתחילת שנת 2017
13 לעונש מאסר כולל של 16 חודשים בגין עבירות דומות לאלו שבפנינו [כאמור לעיל]. גם בשנת 2016
14 הורשע הנאשם ונדון למאסר בגין עבירה של איומים ובשנת 2015 נדון לעונש מאסר בגין עבירת
15 של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. בשנת 2013 נדון הנאשם גם כן לעונש מאסר בפועל
16 בגין עבירה של תקיפת בת זוג וקודם לכן גם בשנת 2008.
17 עניין לנו אם כן בשור מועד בתחום עבירות האלמ"ב ולא בכדי הטעים בית המשפט המחוזי לומר
18 לנאשם כי אם לא יטפל בעצמו הוא ישוב לפגוע בבנות זוגו. אכן מדובר בכתובת שהיתה על הקיר
19 והיא תמשיך להיות על הקיר כל עוד הנאשם ממשיך לא לטפל בעצמו. יש רק להצטער כי הנאשם
20 לא השכיל לנצל את המצב הנוכחי כדי להשתלב בקהילה סגורה ולטפל בעצמו אחת ולתמיד. כך
21 גם עולה מדבריו של הנאשם כי אינו מבין שהוא נמצא בבעיה המחייבת טיפול.
22 בהקשר של שיקולי הענישה יש לראות בכך היעדר מאמץ מצד הנאשם לחזור למוטב.
23 15. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את נטילת האחריות ואת העובדה שחסך בהבאתה של המתלוננת
24 לעדות. עם זאת, גם בהקשר זה דומה כי היעדר ההפנמה עלול להחזיר את הנאשם לפגוע בקרובים
25 לו על רקע שימוש באלכוהול.
26 16. סבורני כי במצבו של הנאשם ונוכח שאינו מפנים את מצבו, קיימת חשיבות להרתעתו האישית
27 בתוך מתחם העונש ההולם.
28 במכלול השיקולים, סבורני כי יש לגזור דינו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם ולא פחות
29 מכך, לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל. היתרה תהא במאסר על תנאי שיהיה חלק מהעונש
30 ההולם.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

17. סבורני גם כי יש מקום לפיצוי קורבן העבירה, על מנת להשיב לה את תחושת הביטחון והיא זו שתחליט כיצד לנהוג בפיצוי. יהיה בכך גם כדי להשיב לנפגעת העבירה, ולו מקצת, את השליטה על חייה. נוכח היקף האלימות ומשכה, אני אומד את הפיצוי למתלוננת בסך של 3,000 ₪.

18. לא מצאתי מקום להתחייבות או קנס בנסיבות בהן המניע אינו כלכלי.

הפעלת המאסר המותנה

19. לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה של 10 חודשים מתפ"ח (ב"ש) 23202-10-16 וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. אין מחלוקת כי המאסר המותנה חל.

לא הצלחתי להבין על מה מבוססת בקשת הסניגור לחפוף את כל המאסר המותנה לעונש שיושת על הנאשם בתיק דנן. הכלל הנהוג בסעיף 58 בחוק העונשין הוא שעונש המאסר המותנה מופעל במצטבר. נכון הוא כי לבית המשפט שיקול דעת האם לחפוף את המאסר המותנה או חלקו, אולם כפי שנקבע בע"פ 6477/10 מינליק נ' מדינת ישראל (8.1.2013) -

"מן הראוי לזכור ולהזכיר כי עונש המאסר-על-תנאי נועד להמריץ נאשמים, לעודדם לחזור למוטב, להרתיעם לבל ישובו לבצע עבירות. עונש של מאסר-על-תנאי מבקש לסייע בשיקומו של הנאשם, אך משנכזבה תוחלת השיקום, עולה משקלם של שיקולי הגמול, ההרתעה והבטחת בטחון הציבור."

לפנינו דוגמא מובהקת לאכזבת תוחלת השיקום. הבהרת בית המשפט המחוזי בהליך הקודם לנאשם כי עליו לטפל בעצמו, כמו גם שהנאשם עדיין סבור כי אין לו כל בעיה, מלמדת כי יש להעדיף היום את עקרונות הגמול, ההרתעה והבטחת בטחונה של המתלוננת. בוודאי כאשר העונש המותנה הוא חלק מהעונש שהושת בגין ההליך הקודם.

במצב הדברים הרגיל, בשים לב לשיקולים האמורים היה ראוי לצבור את מלוא המאסר המותנה. עם זאת, בשים לב לתוצאה הכוללת, לנטילת האחרייות, ולזמן שחלף מאז השתחרר הנאשם מהמאסר הקודם [ינואר 2018 כעולה מת/2], אחפוף ארבעה חודשים מתוך המאסר המותנה והיתרה תהא במצטבר.

גזר הדין

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

20. נוכח כל האמור, לאחר שבחנתי את נסיבות העבירה, את חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ובחנתי את נסיבותיו האישיות בתוך מתחם העונש ההולם, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 16 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל את המאסר המותנה בן 10 חודשים מתפ"ח (ב"ש) 23202-10-16 של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כאשר מתוכו 4 חודשים יהיו בחוף ועוד שישה חודשים במצטבר. למען הסר ספק, בסה"כ ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת המעצר בהליך זה מיום 19.1.2020.

(ב) 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון.

(ד) הנאשם יפצה את המתלוננת, ע.ת. 3, בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

המאשימה תמסור פרטי ניזוק בתוך 21 יום.

שוברי תשלום יועברו לנאשם באמצעות שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' אייר תש"פ, 04/05/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

הנאשם:

אני מבין את גזר הדין.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 53568-12-19 מדינת ישראל נ' חנאוקר(עציר)

החלטה

הדיון באמצעות הוידעו הטלפוני הסתיים.

שב"ס יאפשרו לב"כ הנאשם לשוחח עם הנאשם לאחר הדיון.

ניתנה והודעה היום י' אייר תש"פ, 04/05/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא